

حیواناتی که قبل از آفرینش آدم منقرض شدند

حیواناتی که قبل از آفرینش آدم منقرض شدند

بسیاری از مسیحیان و غیر مسیحیان این سؤال را مطرح می سازند: ”چرا در کتاب مقدس به دایناسورها اشاره نشده است؟“

در ابتدا باید این نکته را بدانیم که کتاب پیدایش (اولین بخش کتاب مقدس) می خواهد به منشاء عالم هستی اشاره کند: جهان آغازی داشته است و خدا آن را آفریده است. در آن روزگار، خدایان متعدد وجود داشتند. موسی، نویسنده کتاب پیدایش بر این نکته تاکید ورزید که فقط یک خدا وجود دارد و آن خدا عالم هستی را آفرید.

دوم، کتاب مقدس به ما تعلیم می دهد که آدم و حوا رابطه دوستانه و صمیمانه با خدا داشتند، سپس به علت ناطاعتی آن زوج، آن رابطه ایده آل از دست رفت. تا این که خدا راهی را توسط عیسی مسیح مهیا نمود تا بشر بتواند به طور مستقیم با

خدا رابطه برقرار کند.

بنابراین هدف کتاب مقدس، اثبات وجود دایناسورها نبود، بلکه نجات انسان از قلمرو گناه. با این توصیف، کتاب مقدس با علم مغایرت ندارد. به عنوان مثال، مراحل آفرینش (پیدایش فصل اول) با علوم زمین شناسی، زیست شناسی و جانورشناسی هماهنگی کامل دارد. گزارش آفرینش خلقت خلاصه و مختصر است و موسی وارد جزئیات نشده است، بلکه فوراً توجه خود را بر آفرینش انسان و تاریخ بشر معطوف می سازد. تاکید کتاب مقدس بر بشر و رابطه او با خداوند است و نه حیوانات. اگرچه در مواردی به حیوانات نیز اشاره هایی شده است. پس طرح این سؤال که “چرا کتاب مقدس به دایناسورها اشاره نکرده” منطقی به نظر نمی رسد.

اگرچه واقعیت وجود دایناسورها را نمی توان انکار کرد، اما باید این حقیقت را پذیرفت که آن جانوران هیچ گونه تاثیری قابل توجهی در زندگی بشر نداشتند.

از سوی دیگر، کتاب مقدس به بسیاری از حیوانات مانند گربه، پنگوئن، کانگورو... اشاره نکرده، اما این گزارش را ارائه داده که “حیوانات آفریده شدند” (پیدایش فصل ۱ آیه ۲۱).

جالب است بدانید که انسان های غارنشین هیچگاه تصاویری از دایناسورها بر دیوار غارها نقاشی نکرده اند. قدیمی ترین حیوانی که توسط انسان به تصویر درآمده “ماموت ها” یا همان فیل هایی بزرگ و پشمالو هستند که در دوران اولیه تاریخ بشر منقرض شده اند.

عده ای از مسیحیان بر این باورند که در کتاب مقدس به دایناسورها اشاره شده: “آیا لویاتان را با قلاب توانی کشید؟ یا زبانش را با ریسمان توانی فشرد؟” (ایوب فصل ۴۱ آیه ۱). در زبان عبری باستان، واژه “لویاتان” به معنای “تمساح”

است.

“نگاهی به بهیموت بینداز!” (ایوب فصل ۴۰ آیه ۱۵). بهیموت در زبان عبری باستان به معنای “فیل” می باشد.

چرا دایناسورها قبل از گناه انسان منقرض شدند؟

پولس رسول چنین نوشت: “وقتی آدم گناه کرد، گناه او تمام نسل بشر را آلوده ساخت و باعث شیوع مرگ در سراسر جهان شد. در نتیجه، همه چیز دچار فرسودگی و تباهی گردید، چون انسان ها همه گناه کردند” (رومیان فصل پنجم آیه دوازدهم).

با این توصیف، مطابق نگرش رایج علم نوین، میلیون ها سال قبل دایناسورها منقرض شدند. طبق جدول زمانی زمین شناسی، میلیون ها سال قبل، دایناسورها بر روی زمین زندگی می کردند. نسل این حیوانات قبل از پیدایش انسان، نابود گردید. به عبارت دیگر، دایناسورها قبل از گناه آدم و حوا مردند. چرا این جانوران قبل از گناه انسان منقرض شدند؟

برخی از مسیحیان به نظریه شکاف یا خلقت مجدد اعتقاد دارند. این افراد معتقدند که پیدایش فصل اول آیه اول گزارشی است راجع به خلقت نخستین که به خاطر یاغی گری شیطان و فرشتگانش تخریب و نابود شد.

در این دوره ویرانی، تغییرات زمین شناسی و رویدادهای ماقبل تاریخ رخ داد (از جمله انقراض دایناسورها). پس از آن خلقت مجدد صورت گرفت که شرح آن در پیدایش فصل های اول و دوم موجود است. این نظریه قدمت زمین و وجود بشریت قبل از آدم و حوا را قابل پذیرش می کند. اما اشکالی که در این نظریه وجود دارد این است که آیا کتاب مقدس واقعا تعلیم می دهد که فاجعه زمین به

خاطر سقوط شیطان بوده است؟ در حالی که در پیدایش فصل اول آیه دوم از عالم هستی غیر کامل سخن می گوید و نه یک دنیا و زمینی مخروب.

قواعد دستور زبان عبری در آیات اول و دوم فصل اول کتاب پیدایش، نظریه شکاف را تایید نمی کند. مثلا در آیه دوم می خوانیم که "زمین خالی و بی شکل بود". اگر گزارش چنین بود: "زمین خالی و بی شکل شد" آنگاه نظریه شکاف قابل پذیرش می گردید. نکته دیگر آن که شواهد زمین شناسی، ثابت نمی کند که فسیل ها متعلق به دوران شکاف بوده اند. علم زمین شناسی، دوران شکاف را تایید نکرده است.

عده ای نیز معتقدند که دایناسورها در دوران طوفان بزرگ (زمان حیات نوح) نابود شده اند. در حالی که علم ثابت کرده دایناسورها قبل از طوفان بزرگ نابود گردیده اند. از سوی دیگر، خدا به نوح گفت که از هر نوع جانور، یک جفت به داخل کشتی ببرد. خدا طول، عرض و ارتفاع کشتی را برای نوح مشخص کرد. این اندازه ها مناسب قد و قامت دایناسورها نبود. بنابراین می توان چنین نتیجه گیری کرد که در زمان حیات نوح، دایناسورها وجود نداشتند. این طوفان طبق محاسبات علمی، محدود و محلی بود و نیازی نبود که پنگوئن ها و یا انواع و اقسام عنکبوت های دنیا جمع آوری شوند. نوح فقط حیواناتی را به درون کشتی برد که در آن مناطق یافت می شدند.

طبق روایات کتاب مقدس و کتیبه های بت پرستان، همه نژاد بشری، به جز نوح و خانواده اش از بین رفتند. بنابراین، سیل فقط آن اندازه از زمین را پوشاند که مسکونی بود. به احتمال زیاد، بشر از منطقه فرات زیاد دور نشده بود. اگر طوفان، سطح کره زمین را زیر آب برده بود، کشتی نوح در جایی مانند کوه های آلپ به گل می نشست.

بعضی نیز به این نظریه اعتقاد دارند که بعد از سقوط انسان، خدا ابتدا دایناسورها را نابود کرد و سپس آدم و حوا را از باغ عدن اخراج نمود. طبق این نظریه، باغ عدن دارای حصاری بود که از آدم و حوا و حیوانات درون آن، محافظت می کرد.

اما چرا دایناسورها قبل از سقوط انسان، نابود شدند؟

دلایل متعددی برای انقراض دایناسورها ارائه شده است. شکی نیست که این جانوران، طبق دستور خداوند نابود شدند. دایناسورها به مراتب بزرگ تر از جانوران امروزی بودند. قد برخی از آن ها، از درختان بلندتر بود! طبق بررسی دانشمندان، به هنگام دفاع، حمله و شکار، بسیار سریع تر و چابک تر از حیوانات درنده کنونی عمل می کردند. با توجه به این که انسان های اولیه از سلاح های پیشرفته امروزی برخوردار نبودند، بدون تردید نسل بشر توسط دایناسورها محو و نابود می گردید. اگر دایناسورها تاکنون زنده مانده بودند، شهرها و روستاهای زیادی تخریب و ویران می شد و کارخانه ها، خطوط برق و تلفن نیز دائماً در معرض آسیب دیدگی قرار داشتند.

از سوی دیگر، خدا به انسان این امتیاز را داد تا بر جهان و حیوانات فرمانروایی کند (پیدایش فصل اول آیه بیست و هشتم). خدا می دانست که وقتی انسان سقوط کند، دایناسورها نه فقط به جانورانی خشن تر و وحشی تر تبدیل خواهند شد، بلکه این نسل بشر بود که توسط این جانوران عظیم الجثه در معرض انقراض قرار می گرفت.

آیا واژه دایناسور در کتاب مقدس وجود دارد؟

واقعیت آن است که واژه "دایناسور" در سال ۱۸۴۱ ابداع گردید. قبل از آن، این جانوران عظیم الجثه، "اژدها" نامیده می شدند.

چرا خدا دایناسورها را آفرید؟ شاید به همان دلیلی که عقرب، رتیل و مارهای سمی را خلق کرد. آنچه مسلم است خدا نمی خواست دایناسورها در زمان پیدایش

انسان، به حیات ادامه دهند. عده ای هم معتقدند که خدا از دیدن زندگی این جانوران غول پیکر بر روی زمین لذت می برد. اما روزی به زندگی آنان خاتمه داد، تا انسان را خلق کند. به خاطر داشته باشیم: عالم هستی متعلق به خداست و ما آفریده شده ایم تا در این دنیا زندگی کنیم.

نویسنده مقاله: مهران پورپشنگ